

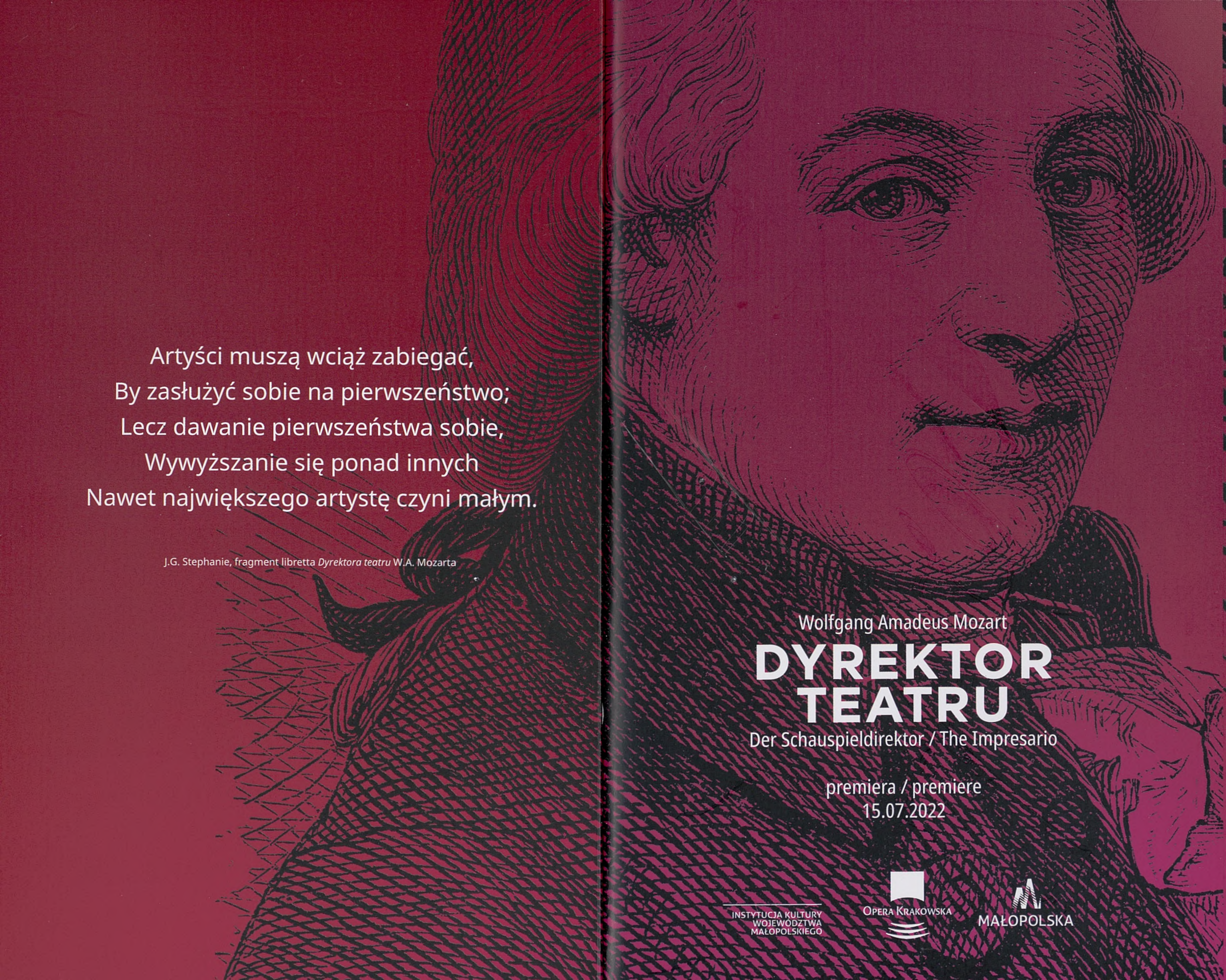
WOLFGANG AMADEUS MOZART

DYRE KTOR TEATRU

OPERA KRAKOWSKA

Artyści muszą wciąż zabiegać,
By zasłużyć sobie na pierwszeństwo;
Lecz dawanie pierwszeństwa sobie,
Wywyższanie się ponad innych
Nawet największego artystę czyni małym.

J.G. Stephanie, fragment libretta *Dyrektora teatru* W.A. Mozarta

Wolfgang Amadeus Mozart

DYREKTOR TEATRU

Der Schauspieldirektor / The Impresario

premiera / premiere
15.07.2022

INSTYTUCJA KULTURY
WOJEWÓDZTWA
MAŁOPOLSKIEGO

Wolfgang Amadeus Mozart

DYREKTOR TEATRU

DER SCHAUSPIELDIREKTOR
THE IMPRESARIO

komedia z muzyką w I akcie
comedy with music in a single act

libretto JOHANN GOTTLIEB STEPHANIE JR.

prapremiera Wiedeń, Oranżeria w pałacu Schönbrunn
world premiere Vienna, Orangery in Schönbrunn Palace
7.02.1786

tłumaczenie tekstów
mówionych na j. polski
spoken texts translated
into Polish by

DOROTA SAWKA

opracowanie dramaturgiczne
dramatic production by

BEATA REDO-DOBBER

realizacja spektaklu poszerzona o wybrane fragmenty innych oper W.A. Mozarta:
the performance extended by selected fragments of other operas by W.A. Mozart:

Don Giovanni - aria Komandora *Don Giovanni, a cenar teco...*

Wesele Figara / The Marriage of Figaro - aria Bartola *La vendetta*

Łaskawość Tytusa / The Clemency of Titus - aria Vitelli *Deh, se piacer mi vuoi*

Don Giovanni - aria Leporella Madamina, *il catalogo é questo*

Don Giovanni - duet Zerliny i Don Giovanniego *La ci darem la mano*

Idomeneo - aria Elektry *Oh smania! Oh furie*

Czarodziejski flet / The Magic Flute - aria Papagena *Der Vogelfanger bin Ich ja*

Così fan tutte - duet Dorabelli i Guglielmo *Il core vi dono*

Czarodziejski flet / The Magic Flute - duet Papageny i Papagena *Pa, pa, pa*

Uprowadzenie z Seraju - aria Osmina *Solche hergelaufne Laffen*
The Abduction from Seraglio

kierownictwo muzyczne, dyrygent
music director, conductor

reżyseria / director

inscenizacja / producer

scenografia i kostiumy
set and costume designer

reżyseria światła / lighting designer

obsada / cast

FRANK, dyrektor teatru

FRANK, an impresario

EILER, narzeczony Wielkiej Pfeil

EILER, fiancé of Great Pfeil

BUFF, asystent dyrektora, śpiewak

BUFF, the impresario's assistant, a singer

HERZ, aktor, śpiewak tragiczny

HERZ, an actor, a tragedian singer

PAN VOGELSANG, tenor,

mąż Pani Vogelsang

MISTER VOGELSANG, a tenor,

husband of Madame Vogelsang

Artystki, ubiegające się o angaż / Artists seeking to be engaged:

WIELKA PFEIL, śpiewaczka

GREAT PFEIL, a singer

PANI KRONE, tragiczka, śpiewaczka

MADAME KRONE, a tragedian, singer

PANI VOGELSANG, młoda,

dobrze zapowiadająca się artystka

MADAME VOGELSANG,

a promising young artist

PANI HERZ, wielka tragiczka,

żona Pana Hertza

MADAME HERZ, the great tragedian,

wife of Mister Hertz

PANNA SILBERKLING,

śpiewaczka koloraturowa

Miss Silberklang, a coloratura singer

TOMASZ TOKARCZYK

BEATA REDO-DOBBER

BOGUSŁAW NOWAK

RYSZARD MELLIWA

DARIUSZ PAWELEC

WOJTEK GIERLACH

MICHAŁ KUTNIK

ROBERT GIERLACH

PAWEŁ TROJAK

JAROSŁAW BIELECKI

MONIKA KORYBALSKA

MAGDALENA BARYLAK

ZUZANNA CABAN

KATARZYNA OLEŚ-BLACHA

KAROLINA WIECZOREK

pracownicy teatru / theater staff

PAULINA CISŁOWSKA, JULIA GALAMBOS, MALIKA TOKKOZHINA,
KLAUDIA WÓJCICKA, JAROSŁAW DIJUK, MAREK GERWATOWSKI,

JACEK WRÓBEL

ORKIESTRA / ORCHESTRA

Asystent kierownika muzycznego
Assistant Music Director

JOACHIM KOŁPANOWICZ

Asystent reżyserki
Assistant Director

MATEUSZ MAKSELON

Inspicjentka
Stage Manager

JUSTYNA JAROCKA-LEJZAK

Suflerki
Prompters

DOROTA SAWKA
MARIA MITKOWSKA

Korepetytorzy solistów
Repetiteurs of soloists

ZENOVIA DANCHAK
KRISTINA KUTNIK
KATARZYNA STARZYCKA
JOACHIM KOŁPANOWICZ
EMANUELE LEOMPORRI

tłumaczenie tekstu na tablicę świetlną
subtitles translated by

DOROTA SAWKA

WOLFGANG AMADEUS MOZART
1756 - 1791

Teatr. Z definicji, to: „Rodzaj sztuki widowiskowej, w której aktor lub grupa aktorów na żywo przedstawia sztukę dla zgromadzonej publiczności. Terminem teatr określa się też sam spektakl teatralny lub budynek, w którym odgrywane jest przedstawienie”./za Wikipedią/

Proste, przejrzyste i zrozumiałe. Czy zastanawiamy się nad istotą teatru, kupując bilet, najczęściej przez internet, umawiając się w teatrze z przyjaciółmi, zapraszając rodzinę? Chyba nie. Wydaje się, że dzisiaj pójście do teatru spowodniało. To już nie święto, jak kiedyś. Wizyty w teatrze wypełniają kilka, niektórym kilkanaście wieczorów w roku. Zanika też granica między tak pilnie przez lata strzeżoną strefą widza i strefą aktora. Współczesne media skutecznie pozbawiają teatr i jego kulisy tajemnicy, wyciągając na światło dzienne najbardziej kiedyś skrywane informacje, wiadomości, plotki i ploteczki. Ale czy ktoś, poza pracownikami teatru, zastanawia się, jak on funkcjonuje jako instytucja? Na pewno ci, którzy zajmują się nim naukowo, analitycznie, historycznie, rysując przed nami kolejne etapy rozwoju, przemiany formalne i strukturalne, i co ważne dla widza, estetyczne. Nazbyt dociekliwi zaglądają lub chcą zaglądać za kulisy. Niektórym się to udaje. Wyciągają nie zawsze trafne wnioski. Szukają bardziej potwierdzenia własnych tez i zasłyszanych opinii niż rozumienia istoty teatru.

Przeniknąć tajemnicę teatru udaje się tylko tym, którzy dostąpili pracy w zespole teatralnym. Obojętnie w jakiej funkcji – artyście, rekwizytora, butafora czy inspicjenta. Tylko oni mogą być wiarygodni, gdyż zdecydowali się na życiowy związek z tym jakże trudnym zawodowo partnerem. Partnerem, niosącym w rytmie, wydawałoby się, normalnego życia, dni miłości, zdrady, entuzjazmu, zwątpienia, radości i niepewności zarazem. Inni – widzowie, teatrolozy, miłośnicy teatru zadają sobie proste i zarazem trudne pytania. Co się tam dzieje? Jak to się robi? Kto komu za co jest wdzięczny? Kto ma prawo do decyzji i, od czego ona zależy?

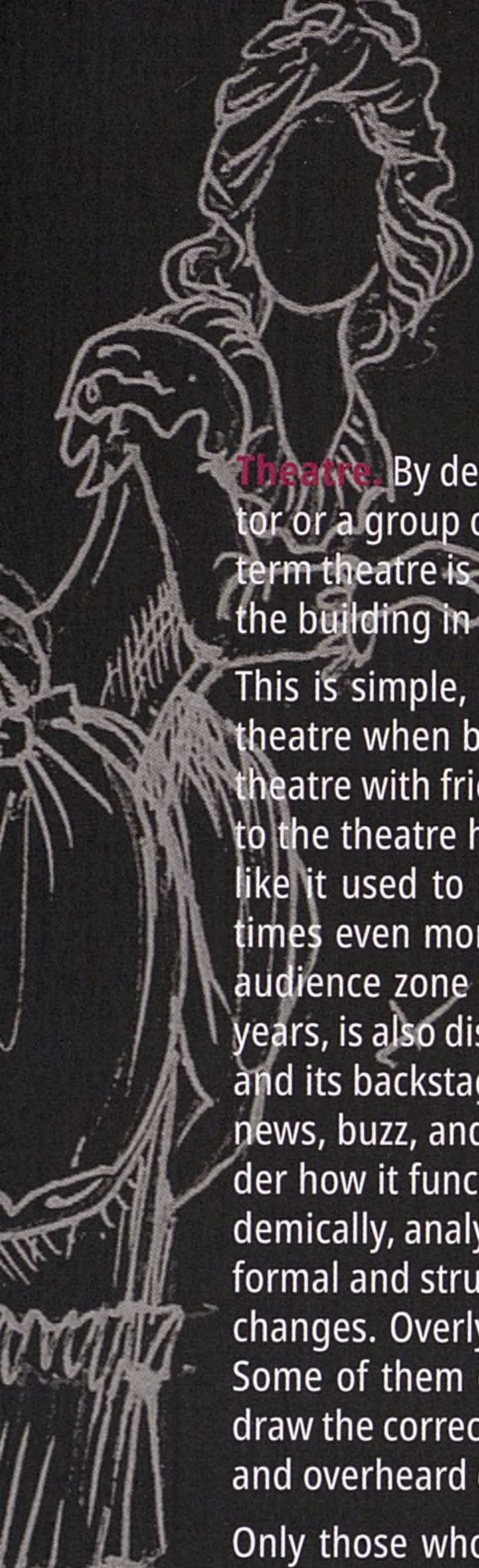
W teatrze opery stawianie tych pytań i szukanie nań odpowiedzi jest szczególnie pasjonujące. Zastanawiają się nad nimi miłośnicy opery w każdej epoce. Zadał je również w 1786 roku Mozart, komponując muzykę do tekstu Gottlieba Stephaniego „Dyrektor teatru”.

W Wikipedii czytamy m.in. : *Utwór powstał w bardzo twórczym okresie życia Mozarta, w tym samym czasie, co jego „Wesele Figara” [...]. Oprócz uwertury w partyturze znajdują się tylko cztery numery wokalne, a treść muzyczną dopełniają charakterystyczne dla tamtych czasów mówione dialogi. [...] Impresario Frank (wraz z asystującym mu śpiewakiem Buffem) przesłuchuje dwie kandydatki do swojej nowej trupy teatralnej. Mimo że obie zostają zatrudnione, kłócą się o to, która otrzyma główną rolę i najwyższą gażę. Aby zaprezentować swą przewagę, każda z nich śpiewa popisową arię. Porozumienie zostaje osiągnięte, gdy tenor, Vogelsang interweniuje w przezbawnym trio „Ich bin die Erste Sängerin” (Jestem primadonną). Utwór kończy kwartet „Jeder Künstler strebt nach Ehre” (Każdy artysta dąży do chwały)”.*

Tyle w encyklopedycznym skrócie. Czy w tej prostej i zabawnej konstrukcji Mozart odpowiada na postawione powyżej pytania? Czy to, o czym przed wielu laty wraz ze swoim librecistą pisał jest nadal prawdziwe, aktualne i wiarygodne? Czy odwrócenie tradycyjnego układu: widz/scena, na scena/widz w naszym spektaklu a także poszerzenie jego treści o fragmenty innych oper kompozytora, sprowokuje nowe spojrzenie na stawiane przez Mozarta pytania?

Najważniejsze jednak wydaje się być przekonanie leżące u źródeł decyzji o realizacji tego i każdego innego teatralnego dzieła, w teatrze opery, dramatycznym, lalkowym i każdym innym. Bez względu na jego formę, strukturę i adres. Teatr niesie w sobie pretekst do szukania prawdy. Każdy - widz, artysta i zwykły, ale jakże ważny dla teatru pracownik, szuka jej po swojemu. Może czasami nie znajduje. Może niekiedy się zawiedzie, rozczaruje. Ale jutro, pojutrze lub za miesiąc, a może za lat kilka przyjdzie do teatru ponownie. Bo teatr, jak sugeruje już w XVIII wieku Mozart, zwycięża. Zwycięża zawsze. Choć nie zawsze to dostrzegamy. Czy Mozart nam w tym pomaga? Tak? A może przeszkadza, trywializuje? Nie? Na te pytanie odpowiemy po przedstawieniu. Każdy po swojemu. Mamy XXI wiek. Niech żyje teatr!

BOGUSŁAW NOWAK

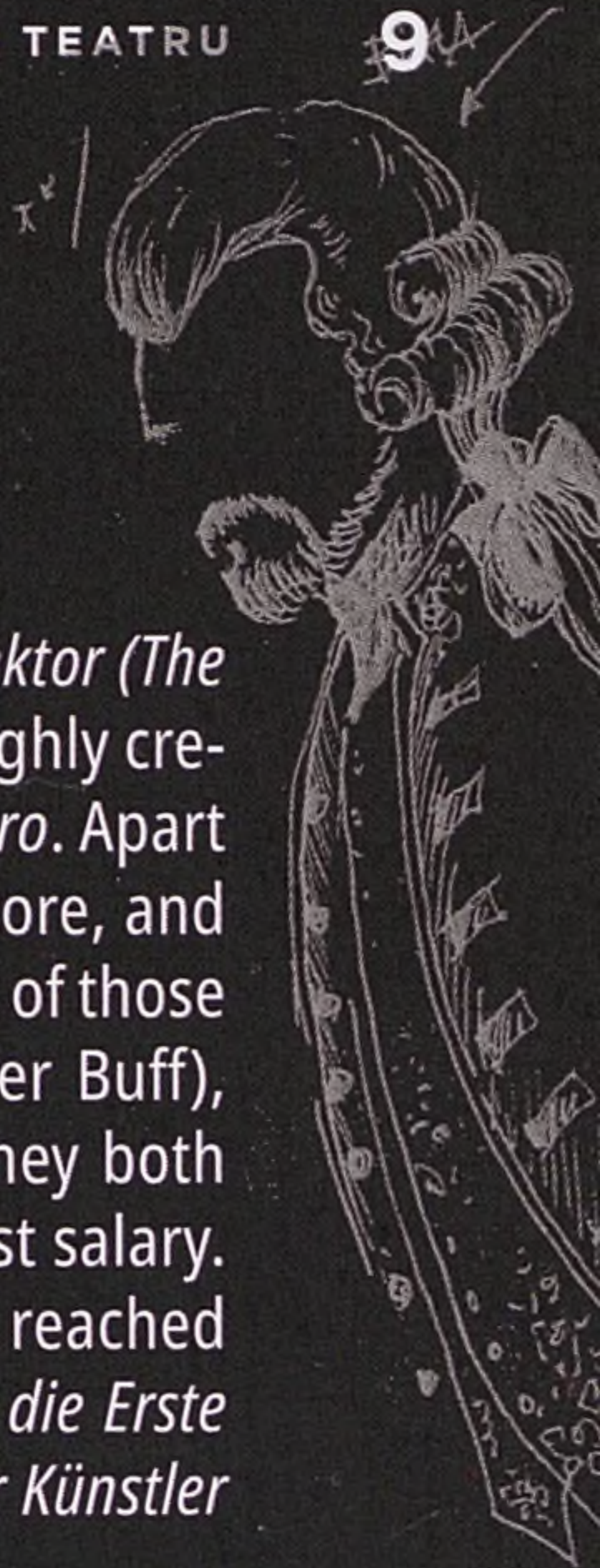
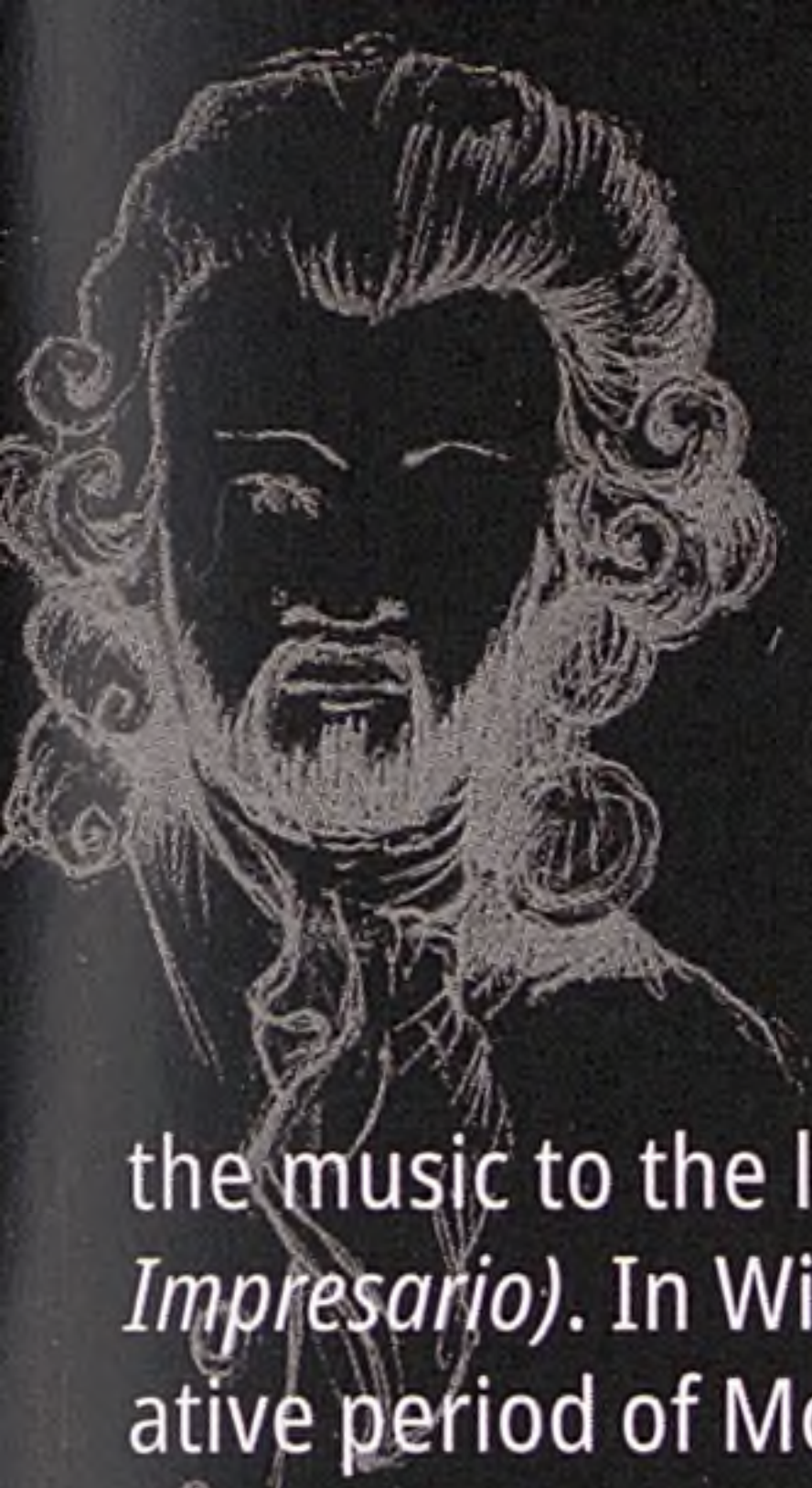

Theatre. By definition, theatre is “a type of performance art, in which an actor or a group of actors performs a play live for an assembled audience. The term theatre is also used to describe both the theatre performance itself and the building in which the performance is given.” /from Wikipedia/

This is simple, clear, and understandable. Do we reflect on the essence of theatre when buying a ticket, most often online, arranging meetings at the theatre with friends, inviting our families? Probably not. It seems that going to the theatre has become common nowadays. It is no longer a celebration like it used to be. Visits to the theatre happen as often as several, sometimes even more than a dozen, times per year. The boundary between the audience zone and the actor's zone, which has been carefully guarded for years, is also disappearing. Contemporary media effectively stripped theatre and its backstage of secrecy, bringing to light the most hidden information, news, buzz, and gossip. But does anyone, apart from the theatre staff, wonder how it functions as an institution? Certainly, those who deal with it academically, analytically, and historically, drawing new stages of development, formal and structural changes, and what is crucial for the viewers, aesthetic changes. Overly inquisitive people look or want to look behind the scenes. Some of them even manage to succeed in doing that. Not always do they draw the correct conclusions. They seek the confirmation of their own theses and overheard opinions, rather than understanding the essence of theatre.

Only those who have been employed in a theatre company can penetrate the mystery of the theatre. No matter in what function — an artist, a prop manager, or a stage manager. Only they can be credible, because they have decided to establish a life relationship with this exceedingly difficult professional partner. A partner that brings, simultaneously with what would seem normal life, days of love, betrayal, enthusiasm, doubt, joy, and uncertainty. Others — viewers, theatre arts experts, or theatre lovers ask themselves simple and yet complex questions. What goes on behind the closed doors? How is it done? Who is grateful to whom for what? Who has the right to decide and what does it depend on?

Especially in the case of opera theatre, asking these questions and looking for answers to them is especially exciting. Opera lovers of all ages reflect on them. Mozart had also similar inquiries in 1786, while he was composing

the music to the libretto of Gottlieb Stephanie for *Der Schauspieldirektor* (*The Impresario*). In Wikipedia we read that "the piece was written in a highly creative period of Mozart's life, at the same time as *The Marriage of Figaro*. Apart from the overture, there are only four vocal performances in the score, and the musical content is completed by spoken dialogues characteristic of those times. Frank, the titular impresario (along with his assistant singer Buff), interviews two candidates for his new theatre troupe. Although they both get hired, they argue over who will get the lead role and the highest salary. To show their advantage, each sings a signature aria. Agreement is reached when the tenor, Vogelsang, intervenes in the hilarious trio *Ich bin die Erste Sängerin* (*I am a prima donna*). The piece ends with the quartet *Jeder Künstler strebt nach Ehre* (*Every artist strives for glory*)."

So much for the blurb. Does Mozart answer the above questions in this simple and fun piece? Is the subject matter touched upon by him and his librettist so many years ago still true, up-to-date, and credible? Will the reversal of the traditional layout: audience–stage to stage–audience in our performance, as well as extending its content with fragments of the composer's other operas, provoke a fresh look at the questions posed by Mozart?

The most important, however, seems to be the belief underlying the decision to implement this and any other theatrical work, in opera, drama, puppetry, and any other type of theatre. Regardless of its form, structure, and address. Theatre carries a pretext to search for the truth. Everyone — from spectators and artists to ordinary but important theatre employees — looks for it in their own way. Maybe sometimes they fail to find it. Other times they will be disappointed or disillusioned by it. But tomorrow, the day after tomorrow, or in a month, or maybe in a few years, they will come back to the theatre. Because theatre, as Mozart already suggested in the 18th century, wins. It always wins. Although we do not always notice it. Does Mozart help us with this? Yes? Or maybe he hinders us and trivialises the answer? No? We will answer this question after the performance. Everyone in their own way. We are in the 21st century. Long live the theatre!

Satyra na świat teatru

rozmowa z realizatorami spektaklu – Beatą Redo-Dobber i Tomaszem Tokarczykiem

„Dyrektor teatru” na zakończenie sezonu w Operze Krakowskiej. Ale przecież ten utwór nie jest operą?

TOMASZ TOKARCZYK: Mamy tu ciekawą formalnie sytuację. „Dyrektor teatru” to farsa, singspiel. Ogromną rolę w utworze odgrywają teksty mówione, a muzyka jest właściwie do nich dodatkiem. Materiał muzyczny przedstawia się dość skromnie: uwertura, dwie arie, jeden ansambl i finałowe kuplety. Utwór został napisany faktycznie dla teatru, z myślą o aktorach. Jesteśmy jednak w Operze i naszym wspólnym pomysłem jest zaprezentowanie wspaniałych śpiewaków również w rolach aktorskich. Każdemu z nich dodajemy arię lub duet z mozartowskiego repertuaru, które jeszcze pełniej definiują ich sceniczne postaci. Niech pozostanie niespodzianką dla widowni, które fragmenty wybraliśmy i jaki ostatecznie osiągnęliśmy efekt. Zapewniam jednak, że usłyszycie Państwo wspaniały mozartowski kalejdoskop, który od typowej opery różni się formą otwartą, zarówno w warstwie tekstu, jak i muzyki.

Bardziej zatem opera czy teatr?

BEATA REDO-DOBBER: W oryginale „Dyrektora teatru” tworzą role mówione, jak w sztuce teatralnej. W naszym spektaklu odtwarzają je wybitni artyści operowi. Zadanie, wobec którego stanęli, nie jest dla nich łatwe. Jako że wiele lat temu trafiłam do opery z teatru dramatycznego, oczekuję od wykonawców szczególnej ekspresji aktorskiej, z jaką rzadko mają do czynienia. Dotyczy to głównie pracy ze słowem. W operze klasycznej muzyka nadaje reżyserowi pewne ramy i ograniczenia, co może być bardzo twórcze. Tutaj mamy ogromną przestrzeń wolności, dosłownie i w przenośni, co paradoksalnie wcale tej pracy nie ułatwia. Karkołomne i fascynujące wyzwanie.

TT: Dwie główne role aktorskie kreują w spektaklu wspaniali śpiewacy, bracia Gierlachowie. Brzmi to trochę jak nonsens a tymczasem nie dość, że znakomicie śpiewają, to na dodatek doskonale spisują się jako aktorzy dramatyczni. Ten właśnie paradoks przynosi niezwykle efekty.

BR-D: Staram się tak interpretować utwory muzyczne, by były adekwatne do

treści libretta. Partytura w operze jest najważniejsza. Nie tylko z zasady, ale głównie ze względu na informacje, które w sobie zawiera. Realizując spektakl odczytuję z muzyki charakter postaci, ich relacje, grozę czy radość danej sceny. Tak pracując mamy szansę dotrzeć bliżej sedna. „Dyrektor teatru” to komiczna satyra, żartobliwie opowiadająca o świecie teatru. Mam nadzieję, że uda nam się rozbawić publiczność. Pamiętajmy, że Mozart to nie Beethoven. Twórca „Czarodziejskiego fletu” zapisał w swojej muzyce mnóstwo radości i humoru. Realizując ten utwór bawimy się wraz z wielkim Mozartem, śmiejemy się wspólnie ze świata sztuki, finansów, brzydkiej rywalizacji czy złych gustów. W naszym spektaklu śmiejemy się sami z siebie kochając teatr podobnie jak genialny Amadeusz. Tak odczytaliśmy intencje kompozytora.

TT: Od czasów Cameraty Florenckiej istnieją wręcz pewne „gesty”, dzięki którym twórca muzyki wprowadza do partytury komiczny „kod”. Koloratury to czasem jeden wielki chichot. A do tego wszelkiego rodzaju środki muzyczne jak: tremola smyczków odzwierciedlające podniecenie i zamęt, pizzicata, tryle, ornamenty i pauzy generalne podkreślające akcenty dramatyczne. Ta muzyka skrzy się humorem.

Ale nie jest to chyba tytuł, o którym marzy każdy dyrygent? Szczególnie taki jak Pan, który ma już w dossier najważniejsze mozartowskie tytuły.

TT: Pasjami uwielbiam słuchać Mozarta i grać go z orkiestrą. Jestem jednak przeciwnikiem wykonywania tej muzyki na klęczkach. Mozart bez wątpienia jest geniuszem, ale o prawdę jego muzyki trzeba zawalczyć – szukając wyrazu, próbując różnych akcentów, czasem ryzykując. Propagatorem „posągowego” Mozarta był na przykład Marriner – jego interpretacje są wybitne, ale jakby przesadnie wyważone, bo w poszukiwaniu „złotego środka”. Zdecydowanie bliższy jest mi Gardiner, który nie boi się ostrzejszej artykulacji czy dynamicznego tempa, wciąż szuka nowych rozwiązań. Takiego Mozarta uwielbiam – żywego, bez postumentu. To właśnie jest zaleta „Dyrektora teatru”. Singspiel daje nam możliwość zabawy formą, stosowania muzycznych cytatów, tym razem bez surowych reguł partytury.

Osią intrygi w „Dyrektorze teatru” jest zakulisowa walka o sławę, pieniądze, uwielbienie widzów, rozpoznawalność. Zjawiska doskonale znane we współczesnym świecie. Ten spór musi mieć fantastyczne konsekwencje dla dramaturgii – wspaniali śpiewacy muszą się przed nami popisywać i ostro rywalizować!

BR-D: To także jest prawda o teatrze. Dlaczego nie rzucić światła na te zakulisowe, teatralne tajemnice? To trochę jak z „Balem w operze” Tuwima, satyrą na ówczesną klasę polityczną. Przecież to wcale się nie zdezaktualizowało, a historia wciąż się powtarza.

Forma komedii jest bez wątpienia wyzwaniem dla teatru, nieprzypadkowo sięgają po ten gatunek mistrzowie, w Operze Krakowskiej m.in. Jerzy Stuhr.

BR-D: Nie unikam komedii. Jest gatunkiem trudnym ale satysfakcjonującym. Reagujący śmiechem widz to nagroda. Szczególnie w dzisiejszych czasach, gdy widz wychodzi z teatru pogodny, uśmiechnięty, odprężony, pełen pozytywnych emocji. W 2009 roku, z dyrektorem Tokarczykiem zrealizowaliśmy w Operze Krakowskiej utwór „Cesarz Atlantydy” Viktora Ullmanna, napisany w 1943 roku w obozie w Terezynie. Na końcu tej opery pojawia się bardzo dramatyczny „chorał śmierci”. Pokazałam go pogodnie chcąc dać widzom nadzieję i wiarę w życie.

A w jakiej rzeczywistości zobaczymy „Dyrektora teatru”?

BR-D: Współcześnie. Współczesne kostiumy będą się przeplatać z krynolinami. Chcemy pokazać, że mimo intryg, niesnasek i sporów kochamy teatr i Mozarta, niech trwają.

TT: Jest też inna refleksja: z jednej strony chcemy, żeby teatr był realistyczny, mówił prawdę o nas, tu i teraz. Ale też chcemy, by był bajką, by nas przenosił do lepszego świata, świata, który jest odległy od naszej rzeczywistości. Mam wrażenie, że także i takie wątki znajdą Państwo w naszej opowieści.

rozmawiała Justyna Nowicka

TREŚĆ LIBRETTA

Pan Frank zdobył zezwolenie na granie sztuk w Salzburgu. Jego asystent Buff radzi mu grać farsy, balety i opery, bo tylko to przynosi dochód. Bankier Eiler gotów jest sfinansować przedsięwzięcie pod warunkiem, że wystąpi w nim jego narzeczona, pani Pfeil. Po przesłuchaniu tejże wchodzi pani Krone, specjalistka od ról tragicznych, z partnerem, panem Herzem; demonstrują oni dyrektorowi próbkę swych talentów. Nowa kandydatka, pani Vogelsang, odgrywa komiczną scenkę z Buffem, wlecze jednak za sobą balast w postaci męża tenora, którego trzeba będzie zaangażować wraz z nią, pan Herz zaś również dzieli życie ze śpiewaczką. Pani Herz interpretuje dramatyczną arię z koloraturą (*Da schlägt des Abschieds Stunde*). Zostaje zaangażowana, Frank proponuje jej gażę wyższą od innych, co budzi niepokój Buffa. Zaczynają się trudności, gdyż oto pojawia się panna Silberklang, obarczona poważnymi dyspozycjami wokalnymi, których dowód przedstawia niezwłocznie w postaci arii tyleż tkliwej co wirtuozowskiej (*Bester Jüngling*). Ponieważ ona również domaga się rangi primadonny, między dwiema tygryscami wybucha awantura, w której Vogelsang odgrywa rolę mediatora (tercet: *Ich bin die erste Sängerin*). Na takie dictum aktorki żądają zrównania ich gaży z dochodami śpiewaczek. Frank koi zbiorowe namietności, pozwalając trupie podjąć pracę we wzajemnym poszanowaniu talentów (finał: *Jeder Künstler*).

PIOTR KAMIŃSKI „Tysiąc i jedna opera”, PWN 2008

SYNOPSIS

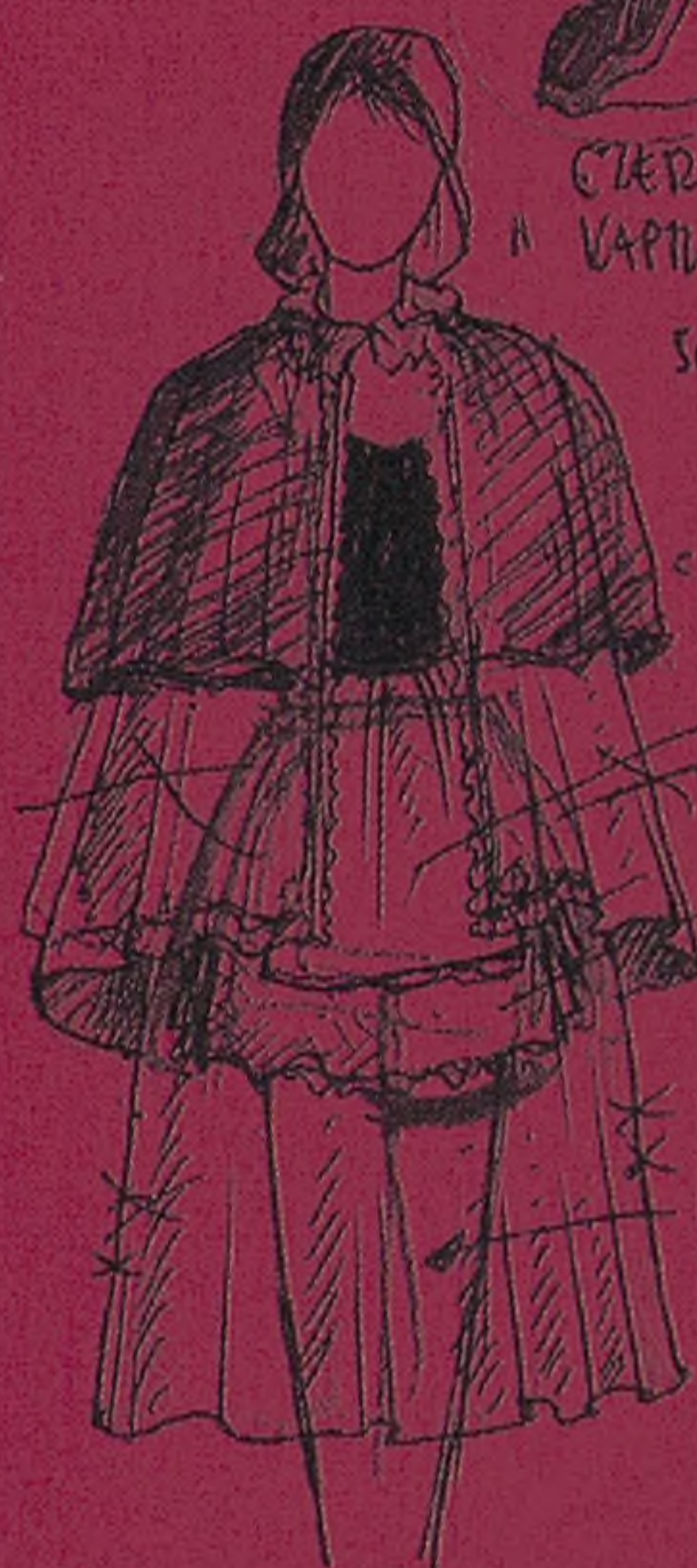
Mister Frank obtained permission to perform plays in Salzburg. His assistant Buff advises him to play farces, ballets and operas, because these are the only thing that brings income. The banker Eiler is ready to finance the theatre if his fiancée, Madame Pfeil, performs in it. After the audition of Madame Pfeil, Madame Krone, a specialist in tragic roles, and her partner Mister Herz enter and show the impresario a sample of their talents. A new candidate, Madame Vogelsang, plays a comical scene with Buff, but drags behind her the ballast of her husband, a tenor, who will have to be engaged with her, while Mister Herz also shares his life with the singer. Madame Herz interprets a dramatic aria with coloratura (*Da schlägt des Abschieds Stunde*). She is engaged, Frank offers her a salary higher than others, which causes Buff's concern. The difficulties begin, as here appears Mademoiselle Silberklang, burdened with serious vocal dispositions, the proof of which she immediately presents in the form of an aria as tender as it is virtuosic (*Bester Jüngling*). Since she is also claiming the rank of prima donna, a brawl breaks out between the two tigers, in which Vogelsang acts as a mediator (trio: *Ich bin die erste Sängerin*). On this dictum, the actresses demand that their salaries be equal to those of the singers. Frank soothes collective passions by allowing the troupe to start working with mutual respect for their talents (finale: *Jeder Künstler*).

PIOTR KAMIŃSKI "Tysiąc i jedna opera" [1001 Operas], PWN, 2008

Q. 9

CZERWONY
KAPTUREK
SC. 6.

CZER.

FARTUSZEK
DO TOLCICA

TYLLOUT
BIAŁA SPODNICA
(WIDONA)

BIŁŁE
POŁOSZKI, NACIŁGANE
(1 + PODŁIŻKA (CZER))

~~WŁÓCZ~~

INNE 11?

BLUTY

NISKIE

MADAME VOGELISANG

MENIKA KORYBALISIA

ZURAWNA CABAN

MAŁA CZERNA
CZERWONA

KOSZYK
JABŁEK

MADAME
VOGELISANG

BIAHA

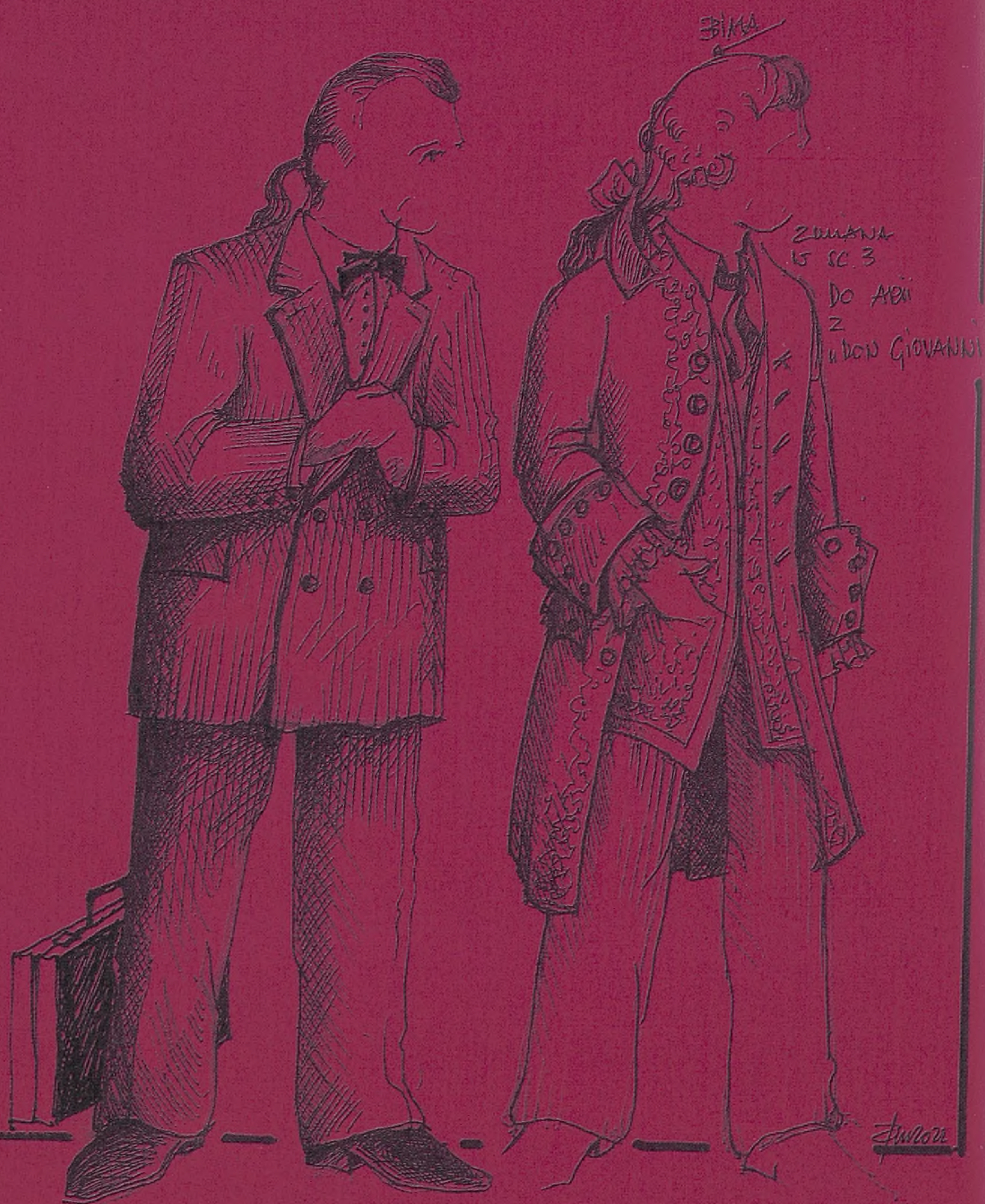
DO. 10. 9

NR. 3 - TERCECT

- TAN VOGELIANG

JABOTAN BIELECA

APR 2001

FILIP — MICHAŁ KUTNIK

SC 5

„CARBORNEJSCI HET“
„WESELE FIGARA“

BIATA

THREED

JASNY „LETNI“
GARNITUR

- LEN -

KHUMZELUKA
/ B. BOGATA /

HERZ

HERZ

~~HERZ~~

Dyrygent. Absolwent Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie dyrygentury prof. Jerzego Katlewicza oraz w klasie skrzypiec prof. Ewy Szubry-Jargoń. W latach 2002-2004 był dyrygentem oraz kierownikiem muzycznym w Operze na Zamku w Szczecinie. Od 2004 r. związany z Operą Krakowską jako jej dyrygent i kierownik muzyczny. Poprowadził ponad 600 spektakli operowych i operetkowych, sprawował kierownictwo muzyczne w blisko 30 premierach. Dyryguje wieloma koncertami symfonicznymi i oratoryjnymi. W dorobku posiada również prawykonania. Współpracuje z licznymi instytucjami w kraju i za granicą, m.in. z orkiestrą symfoniczną w Trondheim (Norwegia), Teatrem Opery i Baletu w Czelabińsku (Rosja), Instytutem Promocji Kultury Polskiej, Polską Orkiestrą Sinfonia Iuventus, Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej, orkiestrami Filharmonii: Narodowej, Podkarpackiej, Śląskiej, Krakowskiej, Częstochowskiej, Szczecińskiej, Dolnośląskiej, Pomorskiej, Koszalińskiej; orkiestrami symfonicznymi w Toruniu i Płocku; orkiestrami Akademii Muzycznych w Krakowie i Wrocławiu oraz z Operą Wrocławską, Operą i Filharmonią Podlaską, Operą Bałtycką i Operą Śląską, Teatrem Wielkim w Łodzi i Teatrem Wielkim w Poznaniu. Brał udział w licznych festiwalach m.in. Wexford Festival Opera (Irlandia), Opera Gala Festival (Kuwejt), Festival Internazionale delle Orchestre Giovanili (Włochy) czy Operaverseny Es Festival Szeged (Węgry), jak i w Bydgoskim Festiwalu Operowym, Festiwalu im. A. Didura w Sanoku oraz Festiwalu im. J. Kiepury w Krynicy Zdroju. Od roku akademickiego 2016/2017 jest wykładowcą Akademii Muzycznej w Krakowie, od 2019 roku współpracuje z Akademią Muzyczną w Katowicach. W 2020 otrzymał Teatralną Nagrodę Muzyczną im. Jana Kiepury w kategorii „Najlepszy dyrygent”.

Wykształcona muzycznie aktorka, reżyser, pedagog, choreograf. Absolwentka krakowskiej PWST (dziś Akademii Teatralnej), ponad 10 lat aktorka Starego Teatru w Krakowie. Grała i reżyserowała także za granicą. Jej debiut reżyserski to *Stara panna i złodziej* oraz *Telefon* Gian Carlo Menottiego w Operze Norymberskiej za dykcji Christiana Thiellemanna. Współpracowała z najwybitniejszymi reżyserami operowymi świata m.in. Harrym Kupferem, Robertem Wilsonem, Gilbertem Deflo, Davidem Aldenem, Achimem Freyerem czy Davidem Pountneyem. Przez ponad 20 lat związana z Teatrem Wielkim – Operą Narodową w Warszawie, gdzie współpracowała m. in. z Mariuszem Trelińskim, Andrzejem Żuławskim, Krzysztofem Warlikowskim czy Lechem Majewskim. Wyreżyserowała tam wiele koncertów, gal operowych, wznowień spektakli z udziałem międzynarodowych gwiazd opery a także przedstawień np. *W Krainie Czarodziejskiego Fletu*, *Bajko, gdzie jesteś?*, *Muzyczne podróże Stasia*. Współpracuje z wieloma scenami muzycznymi w Polsce i za granicą. W Operze Poznańskiej zrealizowała operę z udziałem dzieci i solistów, *Brundibar* Hansa Krasa, w Operze Podlaskiej w Białymstoku *Carmen* Bizeta, dla Opery Wrocławskiej wystawiła w Hali Stulecia *Fausta* Gounoda (przeniesiony potem na scenę), w Operze Krakowskiej przedstawienie *Cesarz Atlantydy lub Odmowa Śmierci* Viktora Ullmanna, którym zdobyła Nagrodę Główną oraz nagrody indywidualne konkursu i festiwalu „Aramel” w Szeged / Węgry w 2011r. W 2021 roku w Mazowieckim Teatrze Muzycznym zrealizowała musical *Błękitny zamek* Romana Czubatego oraz widowisko muzyczne, „Dla Ciebie śpiewałem” (2022). Współpracowała ze słynną grupą twórców La Fura dels Baus, z którą wyreżyserowała i przygotowała choreografię do *Turandot* Pucciniego w Monachijskiej Staatsoper pod batutą Zubina Mehty. W Operze w Walencji zrealizowała *Rigoletto* Verdiego. W reżyserowanych przez siebie spektaklach najczęściej tworzy także scenografię, projekty kostiumów, choreografię oraz projekcje multimedialne. Jest pedagogiem Akademii Muzycznej w Łodzi i UMFC w Warszawie.

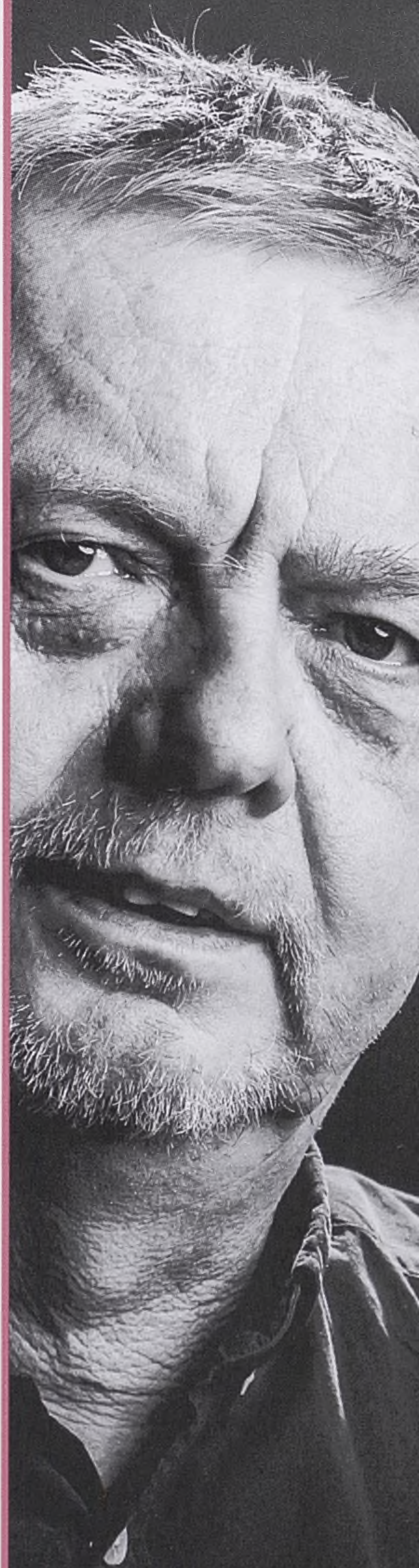

RYSZARD MELLIWA

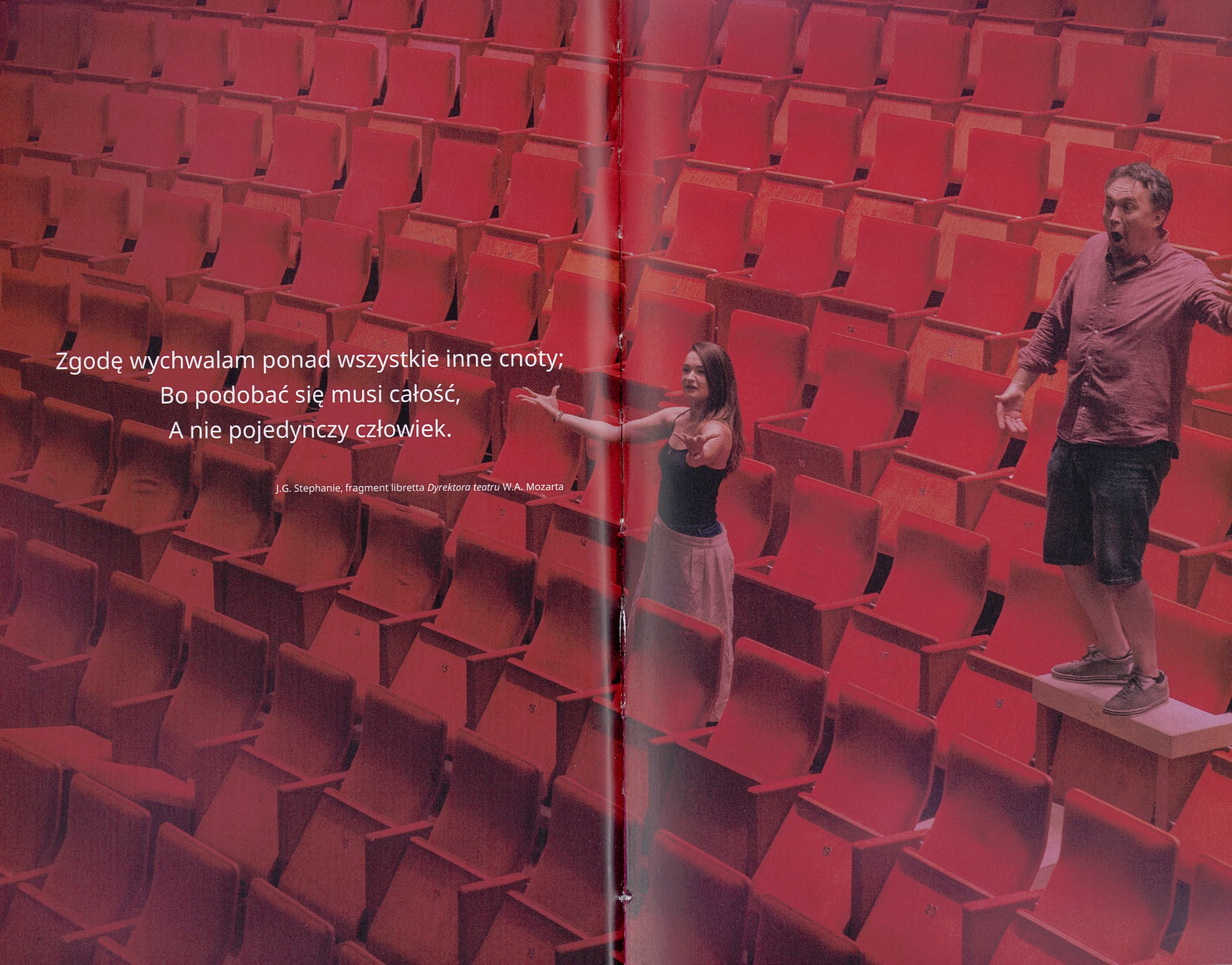
Scenograf. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie (dyplom na Wydziale Grafiki, 1980 i na Wydziale Scenografii, 1985). Autor 150 scenografii teatralnych, telewizyjnych i filmowych. Współpracował jako scenograf lub dekorator wnętrz przy powstaniu takich filmów jak *Lista Schindlera* Stevena Spielberga, *Katyń* Andrzeja Wajdy, *Spis cudzołóżnic* Jerzego Stuhra, *Pod Mocnym Aniołem* Wojtki Smażowskiego, *1800 gramów* Marcina Głowackiego, *Piłsudski* Michała Rosy czy seriali *Artyści* Strzępki/Demirskiego, *Osiecka* Roberta Glińskiego/ Michała Rosy. W Teatrze Telewizji zrealizował m.in. z Kazimierzem Kutzem *Wielebnych*, *Emigrantów*, *Antygonę w Nowym Jorku*, *Twórców obrazów*, z Jerzym Stuhrem *Szkołę żon* i *Rewizora*, z Maciejem Wojtyzką *Ferdydurke*. Ma na swym koncie wiele prac w teatrach dramatycznych polskich i zagranicznych oraz operowych. W Operze Krakowskiej zrealizował jako scenograf m.in. widowiska plenerowe *Skrzypek na dachu* w insc. Bogusława Nowaka i Emila Wesołowskiego w byłej Gazowni na Kazimierzu, *Napój miłosny* w insc. Bogusława Nowaka na Rynku w Lanckoronie oraz operetkę *Hrabina Marica* w reż. Pawła Aignera. Był wielokrotnie nagradzany i wyróżniany. Prowadzi Pracownię Scenografii Filmowej i Telewizyjnej w krakowskiej ASP.

Absolwent Szkoły Filmowej im. K. Kieślowskiego (dawnej Wydziału Radia i Telewizji) Uniwersytetu Śląskiego. Operator, reżyser, reżyser światła. Przez wiele lat pracował w Telewizji Polskiej. Ma na swoim koncie realizacje wielu spektakli telewizyjnych, współpracował z takimi twórcami jak Jerzy Grzegorzewski, Jerzy Jarocki, Maciej Englert, Antoni Libera, Jan Klata, Jan Englert, Krzysztof Warlikowski, Krzysztof Jasiński, Robert Gliński. Jest autorem i współautorem filmów dokumentalnych o kulturze i sztuce, m.in. o Stanisławie Wyspiańskim, Jerzym Pilchu, Grażynie Bacewicz, Andrzej Stasiuku, Jerzym Pomianowskim, Tadeuszu Nowaku, Macieju Słomczyńskim, Karolu Szymanowskim, Marcinie Świetlickim. Zrealizował wiele audycji telewizyjnych i transmisji muzycznych. Współpracuje z Operą Krakowską jako reżyser światła w przedstawieniach operowych, koncertach i widowiskach plenerowych.

Zgodę wychwalam ponad wszystkie inne cnoty;
Bo podobać się musi całość,
A nie pojedynczy człowiek.

J.G. Stephanie, fragment libretta *Dyrektora teatru* W.A. Mozarta

**WOJTEK
GIERLACH**

Frank

Bas. Ukończył warszawską Akademię Muzyczną (dziś Uniwersytet) im. F. Chopina w klasie Kazimierza Pustelaka z wyróżnieniem Magna cum Laude. Laureat wielu nagród i wyróżnień na międzynarodowych konkursach wokalnych. Ostatnio wystąpił m.in. w Los Angeles Opera (Melisso w *Alcinie* Händla), w Opera Bergen (Procida w *Nieszporach sycylijskich* Verdiego), w Polskiej Operze Królewskiej (Sarastro w *Czarodziejskim flecie* Mozarta). W sezonie 2017/2018 zadebiutował w Operze Królewskiej w Covent Garden w Londynie jako Priest w *Lady Macbeth mceńskiego powiatu* Szostakowicza pod dyрекcją Antonia Pappano. Do ostatnich jego sukcesów należy też zaliczyć debiuty w: Duńskiej Operze Królewskiej oraz w Walijskiej Operze Narodowej w roli Sir Giorgio w *Purytanach* pod dyрекcją Carla Rizziego oraz występy w partii Melissa w *Alcinie* (razem z Joyce DiDonato oraz The English Concert) pod dyрекcją Harry'ego Bicketa w nowojorskiej Carnegie Hall, paryskim Théâtre des Champs-Élysées i Theater an der Wien. Wystąpił również jako: Don Basilio (*Cyrulik sewilski*) w Deutsche Oper Berlin, Oroveso (*Norma*) w Teatro Nacional Sao Carlos w Lizbonie, Asur (*Semiramida*) w Royal Danish Opera w Kopenhadze, Alidoro (*Kopciuszek*) na Festival d'Aix-en-Provence, Melisso (*Alcina*) w Opéra National de Bordeaux, Orbazzano (*Tankred*) w Teatro de la Maestranza w Seville, Talbot (*Maria Stuarda*) w Deutsche Oper am Rhein, Hrabia Rodolfo (*Lunatyczka*) i Rocco (*Fidelio*) w Theater St. Gallen. Najbliższe plany obejmują m.in. *Urowadzenie z Seraju* (Osmin) w ABAO Bilbao oraz powrót do Welsh National Opera jako Mephistopheles w *Fauście* Gounoda.

**MICHAŁ
KUTNIK**

Eiler

Baryton. Studiował na Akademii Muzycznej w Krakowie. Solista Opery Krakowskiej, ma w dorobku wiele partii; ostatnie to Falke w *Zemście nietoperza*, Maciej w *Strasznym dworze*, Żupan w *Baronie cygańskim*, Marco w *Giannim Schicchi*, Arlekin w *Ariadnie na Naxos*, Belcore w *Napoju miłosnym*, Farfarello w *Miłości do trzech pomarańczy*, Kalchas w *Pięknej Helenie*, Książę Populesku w *Hrabinie Maricy*, Schaunard w *Cyganerii*, Guglielmo w *Così fan tutte*, Jan Styx w *Orfeuszu w piekle*, Mandaryn w *Turandot*. Brał udział w światowych prapremierach dwóch spektakli Opery Krakowskiej: w operetce K. Szymanowskiego *Loteria na Mężów czyli Narzeczony nr 69* w 2007 roku, a w 2011 w musicalu *Mały lord* S. Markwicka w roli Pana Hobbsa. Współpracuje z Krakowską Operą Kameralną, z Teatrem Wielkim w Łodzi i Operą Śląską w Bytomiu, a także z Filharmonią Warmińsko-Mazurską w Olsztynie i Filharmonią Podkarpacką w Rzeszowie. Ma na swoim koncie wiele występów w kraju i za granicą, m.in. w Niemczech, Szwajcarii, Włoszech, Norwegii, Finlandii, Mołdawii oraz na Litwie.

**ROBERT
GIERLACH**

Buff

Bas-baryton. Absolwent Akademii Muzycznej (dziś Uniwersytetu) im. F. Chopina w Warszawie w klasie śpiewu prof. K. Pustelaka. Laureat I nagrody w Konkursie Wokalnym im. G. B. Viotti oraz Nagrody Publiczności w Konkursie Wokalnym Alfredo Krausa w Las Palmas. Od ponad dwudziestu lat jest gościem najważniejszych estrad koncertowych oraz scen operowych w Polsce i poza granicami kraju. Śpiewał m.in. na scenach mediolańskiej La Scali, La Fenice w Wenecji, Teatro Comunale w Bolonii, Teatro dell'Opera w Rzymie, Théâtre des Champs-Élysées w Paryżu, teatrów operowych w Marsylii i Nicei, Opery Narodowej w Warszawie. Był gościem festiwali muzycznych w Salzburgu, Glyndebourne, PROMS w Londynie, Schleswig-Holstein Music Festival, Wratislavia Cantans, Festiwalu Mozartowskiego Warszawskiej Opery Kameralnej. Występował z najśłynniejszymi orkiestrami świata: m.in. z Berliner Philharmoniker, Wiener Philharmoniker, Orkiestrą Filadelfijską, Orkiestrą Szwajcarii Romańskiej, NHK Tokyo, Sinfonią Varsovia, Orkiestrą Filharmonii Narodowej w Warszawie i wielu innymi. Współpracował z artystami tej miary co Yehudi Menuhin, Simon Rattle, Walerij Giergijew, Charles Dutoit, Nello Santi, Jerzy Semkow, Jacek Kasprzyk, Kazimierz Kord, Jerzy Maksymiuk, Renato Bruson, Juan Diego Flóres, Thomas Hampson, Peter Stein, Mariusz Treliński. Jest również cenionym wykonawcą pieśni, m.in. F. Schuberta, R. Schumanna, M. Karłowicza, F. Chopina, M. Musorgskiego. Pedagog Uniwersytetu Muzycznego F. Chopina w Warszawie.

**PAWEŁ
TROJAK**

Herz

Baryton. Absolwent Wydziału Wokalno-Aktorskiego Uniwersytetu Muzycznego F. Chopina w Warszawie w klasie prof. Jadwigi Rappé. Umiejętności doskonalił m.in. w Programie Kształcenia Młodych Talentów – Akademia Operowa w Teatrze Wielkim - Operze Narodowej w Warszawie, jak również w Mascarade Opera Studio we Florencji. Był także członkiem prestiżowego programu dla młodych talentów Young Singers Project w ramach 98. Festiwalu w Salzburgu. Występował na scenie Opery Narodowej w Warszawie (*Carmen*, *Traviata*, *Rigoletto*, *Cud albo Krakowiacy i górale*), na Festiwalu Mozartowskim w Salzburgu (*Salome*), w Warszawskiej Operze Kameralnej (*Czarodziejski flet*), w Operze Wrocławskiej (*Così fan tutte*), w Theater Freiburg (*Das Wunder der Heliane*), na New Generation Festival we Florencji (*Kopciuszek*), w Lyric Opera w Chicago (koncert), Teatro La Fenice w Wenecji (koncert) oraz wielu innych. Laureat ponad 20 międzynarodowych i ogólnopolskich konkursów wokalnych. Ostatnie osiągnięcia to: I miejsce i nagroda specjalna w Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. Moniki Swarowskiej-Walawskiej (Krzeszowice, 2021), I miejsce oraz sześć nagród specjalnych w X Międzynarodowym Konkursie Wokalnym „Bell Arte” w Braine-l'Alleud (Belgia, 2018), II miejsce oraz cztery nagrody specjalne w XVII Międzynarodowym Konkursie Sztuki Wokalnej im. Ady Sari (Nowy Sącz, 2017).

A black and white portrait of Jarosław Bielecki, a man with a beard and mustache, wearing a tuxedo and bow tie, framed in a circular border.

JAROSŁAW BIELECKI

Pan Vogelsang

Tenor. Solista Opery Krakowskiej. Absolwent Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie śpiewu ks. dra hab. Zdzisława Madeja (dyplom z wyróżnieniem). Współpracował z Krakowską Operą Kameralną, Warszawską Operą Kameralną, koncertował z orkiestrami Filharmonii Krakowskiej i Filharmonii Częstochowskiej. Laureat nagrody specjalnej Konkursu Wokalnego im. Jana, Edwarda, Józefiny Reszków. W Operze Krakowskiej wystąpił w ostatnich premierach tej sceny: jako Hrabia Almaviva w *Cyruliku sewilskim*, Kandyd w operetce L. Bernsteina, Flavio w *Normie*, Gherardo w *Giannim Schicchi*, Porcus w *Joannie d'Arc na stosie*, Sir Hervey w *Annie Bolenie*, Ferrando w *Così fan tutte*, Orfeusz w *Orfeuszu w piekle*, Pang w *Turandot*, Mozart w operze *Mozart i Salieri* Nikołaja Rimskiego-Korsakowa.

A black and white portrait of Monika Korybalska, a woman with long dark hair, framed in a circular border.

MONIKA KORYBALSKA

Wielka Pfeil

Mezzosopran. Absolwentka Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie prof. K. Oleś-Błachy (dyplom z wyróżnieniem) oraz Wydziału Chemii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Solistka Opery Krakowskiej. W swoim dorobku posiada ponad 40 partii operowych i operetkowych, wśród nich tak znaczące jak tytułowa Carmen, Jane Seymour w *Annie Bolenie*, Rosina w *Cyruliku sewilskim*, Adalgisa w *Normie*, Orfeusz w *Orfeuszu i Eurydyce*, Kompozytor w *Ariadnie na Naxos*, Nicklausse/Muza w *Opowieściach Hoffmanna*, Cherubino w *Weselu Figara* i Dorabella w *Così fan tutte*, Suzuki w *Madama Butterfly*, Jadwiga w *Strasznym dworze*, Sylva w *Księżniczce czardasza*. Brała udział w licznych premierach i prawykonaniach, np. *Olga Bo* Marcina Błazewicza, *Pizzicato* Mateusza Bienia. Wykonuje również dzieła kantatowo-oratoryjne oraz utwory liryki wokalnej. Współpracuje z Teatrem Wielkim w Łodzi, Operą Nova w Bydgoszczy, Operą na Zamku w Szczecinie. Uczestniczka wielu festiwali muzycznych, m.in. Opera Rara (Kraków) Festiwalu Muzyki Polskiej (Kraków), Festival de Wilz (Luksemburg), Bologna Festival, Bydgoskiego Festiwalu Operowego, Festiwalu „Wawel o zmierzchu”, Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego im. Krystyny Jamróz (Busko-Zdrój). Laureatka i finalistka konkursów wokalnych – Konkursu Operetkowego im. Iwony Borowickiej (II miejsce), Międzynarodowego Konkursu Wokalnego Iuventus Canti na Słowacji (wyróżnienie), Międzynarodowego Konkursu Wokalnego im. Antoniny Campi w Lublinie.

**MAGDALENA
BARYLAK**

Pani Krone

Sopran. Absolwentka krakowskiej Akademii Muzycznej. Solistka Opery Krakowskiej, gdzie śpiewała m.in. tytułowe partie w *Tosce*, *Halce*, *Madama Butterfly*, *Aidzie*, *Ariadnie na Naxos* a także partie Joanny w *Diabłach z Loudun*, Tatiany w *Eugeniuszu Onieginie*, Hrabiny Almaviva w *Weselu Figara*, Fatamorgany w *Miłości do trzech pomarańczy*, Elżbiety w *Tannhäuserze*, Leonory w *Trubadurze*, Saffi w *Baronie cygańskim*, Berty w *Cyruliku sewilskim*. Występowała w Operze Narodowej w Warszawie jako Królowa Małgorzata w *Iwonie księżniczce Burgunda* Z. Krauzego (prapremiera w Paryżu w 2004 r.). Od 2007 r. współpracuje z Operą Wrocławską, gdzie kreowała tytułową Hagith w operze Szymanowskiego, Abigaile w *Nabucco*, Żonę Baraka w *Kobiecie bez cienia*, Ewę w *Raju utraconym*, Halkę w operze Moniuszki, Lady Makbet w *Makbecie* (superwidowisko w Hali Stulecia), tytułową Toscę w megawidowisku plenerowym, Marszałkową w *Kawalerze srebrnej róży* i Sentę w *Latającym Holendrze* na wrocławskiej Pergoli. Występuje także w Operze Nova w Bydgoszczy, Teatrze Wielkim w Łodzi, Operze Bałtyckiej, Śląskiej i Operze na Zamku w Szczecinie. Repertuar operowy wzbogaca o koncerty oratoryjne, recitale pieśni, sięga często do muzyki współczesnej, mając na swym koncie liczne prawykonania.

**ZUZANNA
CABAN**

Pani Vogelsang

Sopran. Ukończyła studia z wyróżnieniem na wydziale wokalnno-aktorskim Akademii Muzycznej w Krakowie, w klasie śpiewu prof. Katarzyny Oleś-Blachy. W Operze Krakowskiej zadebiutowała w roli Merodi w spektaklu rodzinnym *Ongaku. Trzy Kamienie* autorstwa P. Wójtowicza. Na jej deskach występuje również jako Kupidyn (*Orfeusz w piekle* J. Offenbacha), Despina (*Così fan tutte* W.A. Mozarta), Panna (*Wanda* J. Wnuk-Nazarowej) oraz Adela (*Zemsta nietoperza* J. Straussa). Jeszcze będąc studentką miała okazję zbierać doświadczenie w łódzkich i krakowskich teatrach, m.in. w roli Gryzetki (*Wesoła wdówka* F. Lehara), Zerliny (*Don Giovanni* W.A. Mozarta), Anny Reich (*Wesołe kumoszki z Windsoru* O. Nicolai) czy Gaspariny (*La Canterina* J. Haydna). W kręgu jej zainteresowań wokalnych znajdują się także musicale i koncerty rozrywkowe. Można ją zobaczyć m.in. w roli Olivii (musical *Błękitny zamek* R. Czubatego), produkcji Mazowieckiego Teatru Muzycznego w Warszawie, czy jako Martę Eggerth (koncert inscenizowany *Dla Ciebie śpiewałem...*). Jest finalistką i laureatką konkursów o randze krajowej i międzynarodowej. Ponadto spełnia się jako aktorka dubbingowa telewizyjnych bajek dla dzieci.

**KATARZYNA
OLEŚ-BŁACHA**

Pani Herz

Czołowa solistka Opery Krakowskiej, obdarzona niezwykłym sopranem koloraturowym. Absolwentka Akademii Muzycznej w Krakowie, gdzie prowadzi klasę śpiewu solowego. Od 2021 r. jest profesorem sztuki. Laureatka wielu międzynarodowych konkursów wokalnych. Posiada w swym dorobku kilkadziesiąt partii operowych w tym Królowej Nocy w *Czarodziejskim flecie*, Donny Anny w *Don Giovannim*, Hrabiny Almaviva i Zuzanny w *Weselu Figara*, Fiordiligi w *Così fan tutte*, Hanny w *Strasznym dworze*, Gildy w *Rigoletcie*, Violetty w *Traviacie*, Leonory w *Trubadurze*, Zerbinetty w *Ariadnie na Naxos*, Adiny w *Napoju miłosnym*, Eurydyki w *Orfeuszu i Eurydyce* Ch. W. Glucka i Eurydyki w *Orfeuszu w piekle* J. Offenbacha, Małgorzaty w *Mefistofelesie* A. Boito, Musetty w *Cyganerii*, Fiorilli w *Turku we Włoszech*, Olimpji, Antonii, Giulietty i Stelli w *Opowieściach Hoffmanna*, Kunegundy w *Kandydzie* L. Bernsteina, Liù w *Turandot*, tytułową Normę w operze V. Belliniego, Annę Bolenę i Łucję w operach G. Donizettiego. Rolą Łucji debiutowała w 2008 roku w Operze Narodowej w Warszawie. Współpracuje z wieloma teatrami operowymi, filharmoniami i zespołami muzyki dawnej. W kręgu zainteresowań artystki znajduje się również muzyka oratoryjno-kantatowa oraz kameralna. Chętnie wykonuje utwory współczesnych kompozytorów. Koncertuje w kraju i za granicą (m.in. Warszawa, Wrocław, Szczecin, Katowice, Stuttgart, Wolfsburg, Innsbruck, Linz, Hanower, Berlin, Monachium, Ratyzbona, Fulda, Graz, Strassburg, Szanghaj, Wiedeń, Lizbona, Rzym).

**KAROLINA
WIECZOREK**

Panna Silberklang

Sopran koloraturowy. Absolwentka Akademii Muzycznej w Krakowie. Od 2011 r. gościnnie solistka Opery Krakowskiej występująca m. in. w takich partiach jak: Adela w *Zemście nietoperza*, Norina w *Don Pasquale*, Arsena w *Baronie cygańskim*, Frasquita w *Carmen*, Najada w *Ariadna na Naxos*, Amor w *Orfeuszu i Eurydyce*, Barbarina w *Weselu Figara*, Eurydyka w *Orfeuszu w piekle*. Występuje na scenach koncertowych w Polsce i za granicą. Dużym sukcesem śpiewaczki był udział w Festiwalu Operowym „Klassik Festival Schloss Kirchstetten 2018” w Austrii, gdzie kreowała partię Rozyny w *Cyruliku sewilskim* pod batutą H. Khalatbari.

Dyrektor Naczelny / General Director **BOGUSŁAW NOWAK**
Główny Reżyser / Senior Director **LACO ADAMIK**
Kierownik Muzyczny / Music Director **TOMASZ TOKARCZYK**

Kierownik Orkiestry / Orchestra Master **TOMASZ TOKARCZYK**
Kierownik Chóru / Chorus Master **JANUSZ WIERZGACZ**
Kierownik Baletu / Head of the Ballet **WIOLETTA MACIEJEWSKA**
Kierownik Chóru Dziecięcego / Head of the Children's Chorus **MAREK KLUZA**

**ADMINISTRACJA
ADMINISTRATION**

Z-ca Dyrektora ds. Organizacyjnych / Deputy Manager for Organisation
KATARZYNA RYTYSA-BAŃBUŁA
Główny Księgowy / Chief Accountant **MAŁGORZATA ŻAK**
Kierownik Działu Koordynacji Pracy Artystycznej / Artistic Coordination Manager
KRZYSZTOF SZAFRAN
Sekretarz Literacki / Publications Manager **ELŻBIETA TOSZA**
Kierownik Działu Marketingu i Organizacji Widowni
/ Marketing and Customer Service Head Manager **BEATA CIECHANOWSKA**
Kierownik Działu Kadr / Human Resources Manager **JOLANTA SADOWSKA**
Kierownik Administracji / Administrative Manager **RENATA HOFFMAN**

**ZESPÓŁ TECHNICZNY
TECHNICAL STAFF**

Z-ca Dyrektora ds. Techniczno-Administracyjnych
Deputy Manager for Technical and Organisational Matters **MARIAN PACIOREK**
Kierownik Działu Produkcji / Deputy Production Manager
WERONIKA KOWALCZYK
Kierownik Działu Eksploatacji / Operations Department Manager **EDWARD FIC**
Kierownik Sceny / Stage Manager **WOJCIECH SZCZYGIEŁ**
Kierownik Pracowni Scenotechnicznej / Stage Technology Section Manager
ROBERT SAWICKI
Sekcja Montażu / Assembly Section **PAWEŁ JUREK**
Pracownia Akustyczna / Acoustic Section **JĘDRZEJ RUSIN**
Pracownia Elektryczna / Electrical Section **PIOTR ROPEK**
Pracownia Krawiecka Damska / Ladies' Dressmaking Atelier
KATARZYNA KŁĘBCZYK
Pracownia Krawiecka Męska / Men's Dressmaking Atelier **EWA DURA**
Magazyn Kostiumów / Costume Stockroom **ELŻBIETA KOWAL**
Pracownia Perukarsko-Fryzjerska / Hairdressers **ELŻBIETA LEBIEST**
Pracownia Modniarska / Millinery Atelier **EULALIA SZLACHETKA**
Sekcja Obsługi Garderób / Dressing Room Service Section
MAŁGORZATA SKÓRAŚ

**Opera
Krakowska**

ul. Lubicz 48, 31-512 Kraków
tel. +48 12 296 61 01 (02), fax +48 12 296 61 03
sekretariat@opera.krakow.pl

**Rezerwacja
Booking**

tel. +48 12 296 62 62 (63)

**Kasa biletowa
Box Office**

Opera Krakowska, ul. Lubicz 48
tel. +48 12 296 62 60 (61)

**Kasa czynna
Box Office
opening hours**

pn-pt 10.00-19.00
i w soboty, niedziele i święta na dwie godziny przed wieczornym spektaklem
Mon-Fri 10 am - 7 pm
on Saturdays, Sundays and Public Holidays 2 hours before an evening performance

Bilety do nabycia w Kasie oraz online na www.opera.krakow.pl
Tickets are available at the Krakow Opera Box Office
and at www.opera.krakow.pl

redaktor programu / editor **ELŻBIETA TOSZA**

opracowanie graficzne / graphic design by **EWA POTONIEC**

na okładce wykorzystano plakat autorstwa **MONIKI WANYURA-KUROSAD**
a poster by Monika Wanyura-Kurosad has been used on the cover

w programie wykorzystano projekty kostiumów **RYSZARDA MELLIWY**
costume designs by Ryszard Melliwa have been used in the programme

zdjęcia z prób / rehearsal photos by **RYSZARD KORNECKI**
i **NOVAK PHOTO FEELINGS**

tłumaczenie / translation

Biuro Tłumaczeń PAROLA / Translation Center PAROLA

wydawca / publisher **OPERA KRAKOWSKA**

lipiec / July 2022

INSTYTUCJA KULTURY
WOJEWÓDZTWA
MAŁOPOLSKIEGO

Partner Główny
Opery Krakowskiej

Bank Polski

Partner
Festiwalu

Patroni medialni
Festiwalu

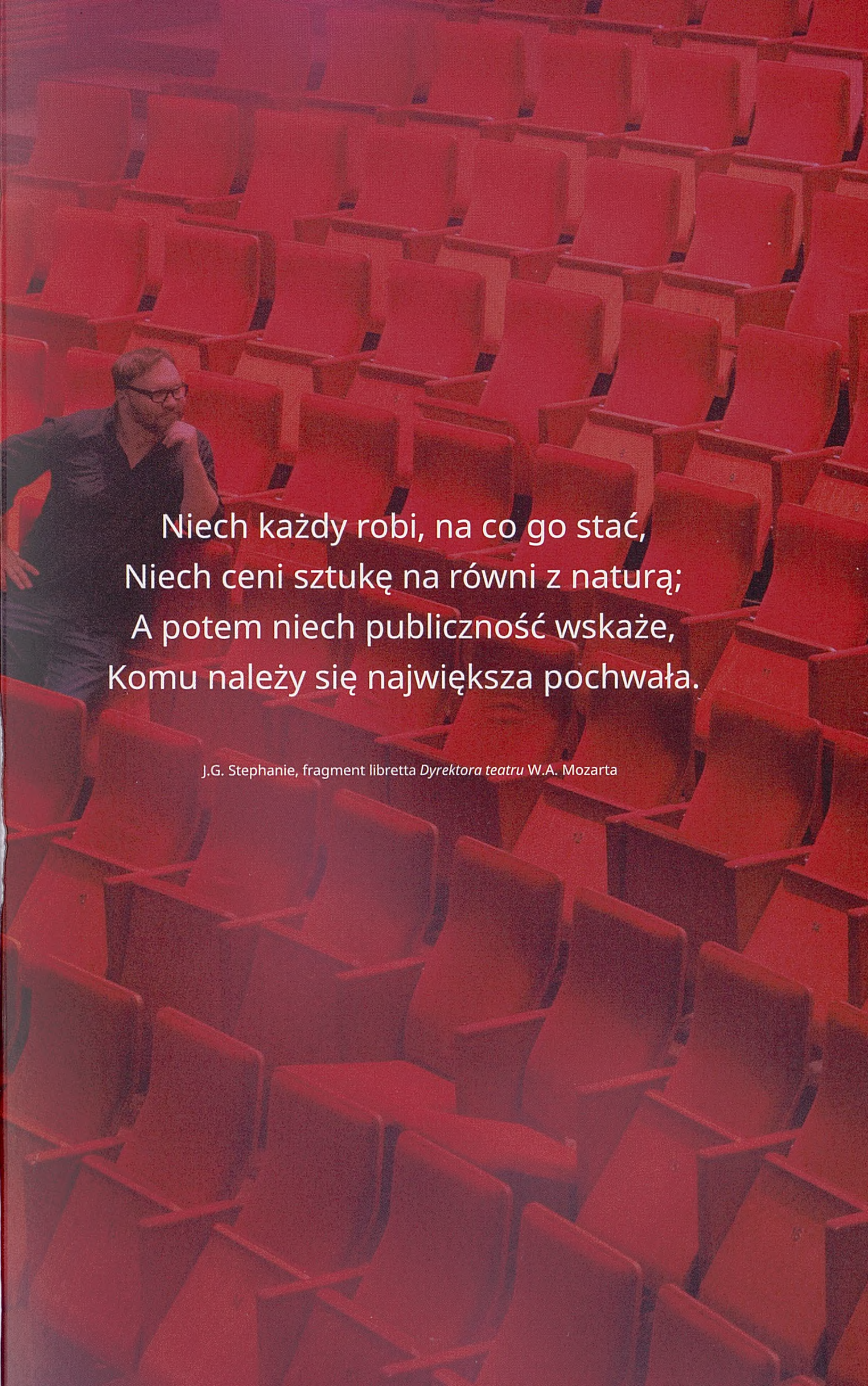
VIVA!

RMF
CLASSIC

Patroni medialni
Opery Krakowskiej

A photograph of a man with glasses and a beard, wearing a dark shirt, sitting in a large, empty theater. He is leaning back in his red seat, resting his chin on his hand. The theater has many rows of red seats, and the lighting is warm and slightly dim. The text is overlaid on the image in white.

Niech każdy robi, na co go stać,
Niech ceni sztukę na równi z naturą;
A potem niech publiczność wskaże,
Komu należy się największa pochwała.

J.G. Stephanie, fragment libretta *Dyrektora teatru* W.A. Mozarta

www.opera.krakow.pl